

AGENDA DEL MES DE NOVEMBRE DE 2023

- 1 **Dimecres. TOTS SANTS.**
- 2 **Dijous. Fidels difunts.**
- 3 **Divendres. A les 19.30 h., missa** en sufragi dels difunts de la nostra Comunitat i del Centre Moral.
- 5 **Diumenge XXXI de durant l'any.**
- 12 **Diumenge XXXII de durant l'any. Diada de Germanor.** Ajuda a l'Església Diocesana. Amb la col·lecta extraordinària col·laborem en el manteniment de la nostra Església.
- 18 **Dissabte.** A les 19 h.: Concert, a càrrec d'Àngel Villagrasa i la soprano Lucia Iglesias.
- 19 **Diumenge. XXXIII de durant l'any.**
- 25 **Dissabte.** L'Esplai ens convida: Vivim l'Ora a l'Oratori: infants, joves i grans.
- 26 **Diumenge. Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món.**
A l'Oratori de Barcelona:
A les 19h.: Concert a càrrec de l'Orquestra Barroca de Barcelona.
- 29 **Dimecres.** A les 19h.: Presentació del llibre de poemes de la Teresa Rapsomanikis.

Heu de saber que:

A la col·lecta del **Domund** es va recollir: 450 €

Gràcies per la vostra generositat!

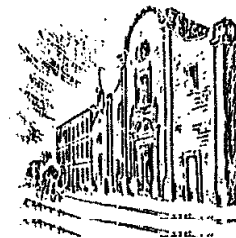
Tots els dilluns de 17 h. a 18 h.: Catequesi d'infants, 1er. Nivell.

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Telf. de l'Oratori de Barcelona: 680859537.

Web d'interès:
www.oratoribarcelona.com
www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (172) Novembre de 2023

Oratori Sant Felip Neri de Gràcia

SANT FELIP NERI DEIA:

- Per arribar a l'amor de Déu no hi ha camí més vertader i curt que desprendre's de l'amor a les coses d'aquest món, àdhuc les petites i de poca importància, i de l'amor a un mateix, estimant en nosaltres més l'amor i el servei a Déu que la nostra pròpia satisfacció i voler.
- No hem de cercar fugir de la creu que el Senyor en envia, perquè sovint per fugir d'una creu hom troba una altra de més gran.
- Fills, humilieu la vostra ment, sotmeteu el judici.
- Tota la importància de la vida cristiana consisteix a mortificar el racional.
- És molt més útil mortificar la pròpia passió, per petita que sigui, que moltes abstinències, dejunis i disciplines.
- Quan li passava alguna persona que tenia fama de santedat, ho provava amb mortificacions espirituals i si les trobava mortificades i humils, les tenia en compte, sinó sospitava d'ella dient: On no hi ha mortificació gran, no hi pot haver una gran santedat. - Les mortificacions externes ajuden molt en l'adquisició de la mortificació interna i altres virtuts.
- A qui estima Déu de debò, no li pot passar res més desagradable que no tenir l'oportunitat de patir per Ell.
- A qui estima realment el Senyor, no hi ha una cosa més greu, ni més molesta que la vida.
- Els veritables servidors de Déu tenen la vida en la paciència i la mort en el desig.
- Una ànima realment enamorada de Déu arriba a tal punt que ha de dir: Senyor, deixa'm dormir: Senyor, deixa'm en pau.

LA PEDAGOGIA DE LA SORPRESA

Fa mig segle que es va fer famosa una eina per a l'autoconeixement anomenada la finestra de Johari. Distingeix quatre àrees en la nostra vida: allò que sé de mi mateix i que també sap la gent (pública); allò que sé de mi però que no sap ningú més (oculta); allò que desconec de mi però que

sap la gent (desconeguda) i allò que desconec de mi i que la gent ignora igualment (cega). Entre altres coses, aquesta anàlisi posava de manifest l'excés de predictibilitat que, de vegades, complica les nostres relacions. Tornant a l'evangeli d'avui, Jesús, com a mestre jueu, tenia una alta predictibilitat. La relació entre bons jueus i grups de pecadors com els publicans era d'allò conegut per tothom. Així que, quan es convidava a casa de Zaqueu, descol·loca tothom, partidaris i adversaris. És un model que no solem copiar, malgrat la seva eficiència.

Els cristians, en el tracte amb els qui viuen al marge de la nostra fe, solem posar al davant l'espai públic. Som altament predictibles: els demanem d'anar a missa, de batejar els fills i de casar-se. Tenim tanta pressa de guanyar-los per al Regne que no ens concedim temps per a una comunicació destesa. Ens convé redescobrir la importància de gestos senzills i compromesos. Jesús no comença amb una predicació, no comença per l'exigència de la conversió. Posa un gest sorprenent: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva.» Accepta de ser acollit a casa d'un pecador, en el món del diner i del poder d'aquest home menyspreat per tots. Lluc no explica el que va succeir en aquella casa. Només diu que el contacte amb Jesús transformà radicalment el ric Zaqueu. Necessitem aprofundir en el testimoni de gestos com aquest.

Jean Hakolimana, prev.

CORS ARDENTS, ULLS OBERTS, PEUS EN CAMÍ...

Per a la Jornada Mundial de les Missions, que celebrem aquest diumenge (22 d'Octubre 2023), el lema escollit –«Cors ardents, peus en camí»- fa referència a la descoberta de Jesús en el moment en què els deixebles que van camí del llogaret d'Emmaús s'han trobat amb Ell (cf. Lc 24,13-35). El sentit de la missió i la crida a ser missioners i missioneres en qualsevol lloc prové d'un encontre personal amb Jesús i de l'ardor interior que fa viure la missió.

En paraules del papa Francesc en el seu Missatge per aquesta Jornada Mundial, diu que «aquells dos deixebles estaven confosos i desil·lusionats, però l'encontre amb Crist en la Paraula i en el Pa partit va encendre el seu entusiasme per a tornar a posar-se en camí cap a Jerusalem i anunciar que el Senyor havia ressuscitat veritablement. En el relat evangèlic percebem la transformació dels deixebles a partir d'algunes imatges suggestives: cors abrusats per les Escripures

explicades per Jesús, ulls oberts en reconèixer-lo i, com a culminació, peus en camí. Meditant sobre aquests tres aspectes, que tracen l'itinerari dels deixebles missioners, podem renovar el nostre zel per l'evangelització en el món actual». La il·luminació els ve de la Paraula de Déu, aquesta vegada explicada per Jesús, que els transforma el cor i els obre a la missió

Tanmateix, el gest que els fa «obrir els ulls» és la fracció del Pa, gest que identifica Jesús i a través del qual el reconeixen. Segueix el papa Francesc: «Aquest fet fa entendre una realitat essencial de la nostra fe: Crist que parteix el pa esdevé ara el Pa partit, compartit amb els deixebles i per tant consumit per ells. Es va fer invisible perquè ara ha entrat dins els cors dels deixebles per abrusar-los encara més, impulsant-los a reprendre el camí sense demora, per a comunicar a tothom l'experiència única de l'encontre amb el Ressuscitat! Així, Crist ressuscitat és Aquell-que-parteix-el-pa i alhora és el Pa-partit-per-nosaltres. I, per això, cada deixeble missioner és cridat a ser, com Jesús i en ell, gràcies a l'acció de l'Esperit Sant, aquell-que-parteix-el-pa i aquell-que-és-pa-partit per al món». Partir el pa per poder compartir-lo després d'haver-lo repartit. «Fer aquest gest, sabeu què significa? Sabeu que això és la solució al problema d'un món que acapara i no reparteix?» -em va dir un no creient que, havent entrat en una església, s'havia fixat en aquest gest. Fa pensar que algú faci aquesta lectura i obri els ulls davant el que feim quan celebrem l'Eucaristia! Partir el pa material amb els famolencs en el nom de Crist, ja és un acte missioner, el gest evident d'una Església en sortida

El resultat el tenim en la imatge dels «peus en camí». Diu Francesc que «la imatge dels "peus en camí" ens recorda un cop més la validesa perenne de la "missio ad gentes", la missió que el Senyor ressuscitat va donar a l'Església d'evangelitzar cada persona i cada poble fins als límits de la terra. Avui més que mai la humanitat, ferida per moltes injustícies, divisions i guerres, necessita la Bona Notícia de la pau i de la salvació en Crist. Per tant, aprofit aquesta ocasió per reiterar que tothom té el dret de rebre l'Evangeli. Els cristians tenen el deure d'anunciar-lo sense excloure ningú, no com qui imposa una nova obligació, sinó com qui comparteix una alegria, assenyala un horitzó bonic, ofereix un banquet desitjable». Per això, ara que l'estam preparant, ens convidem a fer camí junts i posar-nos d'acord en un Pla Pastoral que sigui vertaderament missioner, tal com ens ho hem proposat com a Església sinodal, i ser signe d'unitat «perquè el món cregui» (Jn 17,21).

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA, Bisbe de Mallorca